II. správa SNB
analytický odbor
Č.j.:CB-0077/118/03-89

V Praze dne 14.6.1989

[redacted]!

Výtisk č.: 1.
Přílohy: ~~6~~ 8/28

ZRUŠEN STUPEŇ UTAJENÍ
Ministerstvo vnitra České republiky 12
DNE 28.7.1995 PODPIS Fryeal

Denní situační zpráva č. 119/89 ze dne 14.6.1989

K bodu 2a: viz příloha 1., 2. a 3.

K bodu 2b: viz příloha 4, 5, 6, 7, 7a

K bodu 3 : Ø

K bodu 4 : Ø

Náčelník II. správy SNB
za být. [redacted]
plk. PhDr. Karel VIKTORA

Vyřízeno 5x :
č.1 - OA I VOS
č.2 - DOMO
č.3 - I. ZNS
č.4 Zničeno
č.5 Zničeno
č. Zničeno

Zničeno

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušení stupně utajení (svazku) dnem 1. 1. 2008 podle ustanovení § 157 odst. 3 zák. č. 412/2005 Sb

Příloha č. 1 k č.j.: CB-0077/118/03-89

[redacted]

Výtisk číslo : 4
Počet listů : 1

K bodu 2a) :

Rozdělovník č. 1

Pracovníci ZÚ Iráku v Praze předpokládají změnu vztahu ČSSR k Iráku v oblasti obchodu vzhledem k jeho platební neschopnosti po ukončení války. Negativně hodnotí prodej zbraní do Iránu, který čs. strana v současné době realizuje. Velmi pozorně je sledován současný vývoj přestavby politického a státního mechanismu v ČSSR a dalších ZSS. Taktéž se zajímají o vzájemné vztahy jednotlivých ZSS, projevy nejednoty, slabosti, různých rozporů v ekonomické a politické obalsti. Disponují přesnými poznatky o stavu a úrovni čs. ekonomiky, o jejích možnostech a perspektivách. V neposlední řadě se zajímají o činnost různých nelegálních struktur a seskupení, z čehož pramení dobrý přehled o situaci v čs. opozici. Dále provádějí sběr informací a charakteristik o nejvyšších stranických a státních představitelích. Při získávání informací zastávají názor "že v ČSSR si mohou koupit každého, kdo je pro ně přínosem".

Poznatek byl získán dne 6.6.1989 Pramenem č. 1 a je hodnocen jako seriozní. Při jeho využití v informačním toku je nutné zachovat konspiraci Pramene.

47 4 odb.

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušen stupeň utajení podle § 57 odst. 3 zák. č. 412/2005 Sb.

Příloha č. 1. k č.j.: CB - 0077/118/03-85

[redacted]

Výtisk číslo : 2.
Počet listů : 2.

K bodu 2a) :

Rozdělovník č. 1

Důvěrnou cestou bylo zjištěno, že vnitropolitická a hospodářská situace v Sýrii se stále zhoršuje. Syrské vedení marně očekávalo určitou pomoc od Saudské Arábie před nebo bezprostředně po konferenci Ligy arabských států v Maroku, kde bylo obnoveno členství Egyptské arabské republice. Objevují se určité náznaky, že tato pomoc Sýrii bude podmíněna ještě dalšími politickými požadavky ze strany H. ASADa. Jedním z těchto kroků bude oficiální návrat ASADa do Sýrie, včetně politického života.

Očekává se, že návrat ASADa se uskuteční před další konferencí Ligy arabských zemí, která se má konat v Saudské Arábii.

R. ASAD prostřednictvím svého synovce Basila ASADA rovněž začal obnovovat svůj vliv ve vojenských kruzích Sýrie s cílem získání podpory své osoby v případě návratu na politickou scénu Sýrie.

Velení syrských ozbrojených sil zvažuje možnost nákupu starší vojenské techniky, zejména tanků, a nákup novější techniky od socialistických zemí, které ji vyřazují z výzbroje v souvislosti s mírovou iniciativou.

Poznatek byl získán dne 6.6.1989 Pramenem č. 1 a je hodnocen jako hodnověrný. Využít je ho možno bez nebezpečí dekonspirace.

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušeno stupeň utajení podle § 4 odst. 3 zák. č. 412/2005 Sb.
Usnesení vlády ČR ze dne 1. 1. 2008 po

Agenturně operativní síly a prostředky budou nadále zeměřeny na zjišťování tendencí politického vývoje v Sýrii.

A7 4. odb.

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušen stupeň utajení (svazku) dnem 1. 7. 2008 podle ustanovení § 157 odst. 3 zák. č. 412/2005 Sb.

Příloha č. 1 k č.j.: CB - 0077/118/03 - 89

[redacted]

Výtisk číslo : 1
Počet listů : 2

K bodu 2a) :

Rozdělovník č. 1 - pouze k informaci MV a I. NMV.

Dne 9.6.1989 se uskutečnilo setkání bývalého pracovníka ZÚ USA v Praze Williama KIEHLA s předsedou bývalé Jazzové sekce Karlem SRPEM. Toto setkání mělo ze strany Američanů jediný cíl, t.j. urovnání nedobrých vztahů mezi bývalými představiteli Jazzové sekce (JS), které se vyhrotily po jejich propuštění z výkonu trestu a po dopisu, který zaslal SRP Robertu NORMANOVI. KIEHL byl podrobně informován o situaci a sám kritizoval některé postupy ZÚ USA ve směru k těmto osobám, především tu skutečnost, že na malou recepci u bývalého pracovníka kulrutního oddělení WESTGATEA byli současně pozváni představitelé JS a České jazzové společnosti v čele s Antonínem MATZNEREM. Toto by se nemělo stávat, neboť MATZNER byl jedním z těch, kteří obvinili JS z machinací v částce 5 mil. Kčs.
Podle vyjádření KIEHLA by nebylo dobré, aby docházelo k rozporům mezi představiteli JS a ZÚ. Doporučil SRPOVI, aby se zúčastňoval akcí v bydlištích jednotlivých diplomatů a nikoliv tzv. velkých recepcí jako je např. Den nezávislosti, tam je zván široký okruh osob.

KIEHL byl dále informován o připravované nové organizaci pod názvem ARTFORUM, na jejímž formování se SRP podílí. Má se jednat o ryze kulturní organizaci, která má zájem o získání neudržovaného domu v Praze 7, který by po rekonstrukci měl být jejím sídlem. Jsou však značné potíže především

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušení utajení podle § 17 odst. 2 zák. č. 412/2005 Sb.

finančníhc rázu, neboť dům je ve značně zchátralém stavu. V této souvislosti nabídl KIEHL získání finančních prostředků v USA prodejem prací čs. výtvarníků. Domnívá se, že by se takto dalo získat až milión dolarů.

V závěru KIEHL přislíbil SRPOVI zajištění pozvánek na kulturní i politické akce pořádané ZÚ USA. Za nejschopnější lidi na ZÚ v této oblasti považuje Roberta NORMANA a Jima CHRISINGERA. GAWRONSKI není špatná, ale ve své funkci má mnoho administrativní práce.

Poznatky byly získány dne 12.6.1989 Pramenem č. 1 a jsou hodnoceny jako pravdivé. Jsou určeny pouze k informaci MV a I. NMV, neboť při jejich využití hrozí přímá dekonspirace Pramene a narušení dalších námi plánovaných opatření ve směru k diplomatickým pracovníkům ZÚ USA v Praze.

A7 1.odb.

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍ SLOŽKY
Zrušen stupeň utajení (§ 24 zákona č. 412/2005 Sb. v platném znění) dnem 1. 1. 2008 podle zákona č. 181/2007 Sb.

Příloha č. 4. k č.j.: CB-0077/118/0.

[redacted]

Výtisk číslo : 2.
Počet listů : 1.

K bodu 2b) :

Rozdělovník č. 1 - pouze k informaci MV a I. NMV.

Dne 7.6.1989 od 20.30 hod. pořádal I. tajemník politického oddělení ZÚ USA v Praze Robert NORMAN tzv. Den otevřených dveří, kteaého se mimo jiné zúčastnily osoby z prostředí čs. opozice LIS, VONDRA, NĚMCOVÁ, PALOUŠ ml., STERN, PENC, URBÁNEK a DEVÁTÝ.

V průběhu večera předložil VONDRA Pramenu koncept dvoustránkového materiálu, který má být podkladem pro nově připravovanou podpisovou akci v rámci čs. veřejnosti. Základem je popření toho, že vláda je ochotna k jakémukoliv konstruktivnímu dialogu, v této souvislosti vyslovení nedůvěry vládě a návazný požadavek na její odstoupení. Materiál je koncipován tak, aby byl srozumitelný všem vrstvám obyvatelstva, kdy se očekává značná podpora od dělnické třídy. V počáteční fázi je plánováno získání cca 15 000 podpisů.

K předpokládanému termínu realizace uvedené akce se VONDRA nevyjádřil, avšak před NORMANEM tento materiál uschoval s tím, že je tajný. NORMANA se toto jednání velice dotklo a byle na něm vidět zjevná urážka.

Poznatek byl získán dne 12.6.1989 Pramenem č. 1 a je hodnocen jako pravdivý. Jakékoliv jeho využití, zejména ve směru k připravované podpisové akci je nutno pečlivě zvážit, neboť hrozí přímá dekonspirace Pramene. Nelze ani vyloučit, že se může jednat o prověrku Pramene ze strany představitelů vnitřního protivníka.

AZ 1. odb.

Příloha č. 1 k č.j.:CB-0077/118/03-89

[redacted] !

Výtisk č.: 1.
Počet listů: 4.

K bodu 2b

Rozdělovník č. 1

V návaznosti na naše DI č. 115/89 bylo zjištěno, že Ladislav LIS po nepovolení plánované akce nezávislých iniciativ v PKOJF předal dne 13.6.1989 Libuši ČEŘOVSKÉ do RSE prohlášení, které bylo nezávislými inicmativami zpracováno jako protest proti rozhodnutí ONV Praha 7. Dále je v tomto prohlášení oznámena náhradní akce - klidný pochod, který se bude konat dne 19.6.1989 od 16.00 hod. v Praze 1,Na příkopech, 28. října a Národní třídě. Účastníci klidným procházením do 17.00 hod. bez konfrontačního chování a provokativních projevů podpoří snahy o prosazení lidských práv, občanských práv u nás a v celé Evropě. Toto prohlášení podepsali zástupci Čs. helsinského výboru, CH-77, NMS, HOS, DI , Mírového klubu Johna Lennona, České děti.

LIS vyzval ČEŘOVSKOU, aby text prohlášení a především datum a způsob akce byl promptně zařazen do vysílání, aby tak byla zajištěna účast velkého počtu lidí.

Poznatek byl získán dne 13.16. 1989 Pramenem č. 1 a je hodnocen jako pravdivý. Vzhledem k tomu, že nelze vyloučit možnost dekonspirace Pramene, je poznatek určen zatím pouze pro služební potřebu. V součinnosti s S-StB Praha je rozpracován plán opatření, s hlavními organizátory bude proveden pohovor při kterém budou upozorněni na možné negativní důsledky celé akce.

A7 10. odb.

ARCHIV SLOŽEK
zrušen podle zákona č. 412/2005 Sb.
VEŘEJNÝ
NOSTNÍCH
§ 157 odst. 3 zák.

Příloha č. 6. k č.j.: CB-0077/118/03-89

[redacted]

Výtisk č.: 1.
Počet listů: 3.

K bodu 2b

Rozdělovník : vedení FMV a s. JAKEŠ

Dne 8.6.1989 se v bytě Vojtěcha MENCLA uskutečnila schůzka přípravného výboru OBRODY , které se dále zúčastnili Josef DOMANSKÝ, Antonín BENČÍK, L.Miloslav BÁRTA, Vladimír KABRNA, Čestmír CÍSAŘ, Miloš HÁJEK, Otakar JÍLEK, Josef STEHLÍK, Věnek ŠILHÁN, Vladimír KOLMISTR, Luboš KOHOUT, Miroslav GRÉGR , Václav VRABEC, TOMÍN.

Hlavním předmětem této schůzky byla příprava shromáždění OBRODY, které se má uskutečnit dne 17.6.1989 v sále restaurace DRANCY v Praze 6. Po schválení programu jednání této schůzky a volby volební komise vystoupí Vojtěch MENCL se zprávou o činnosti přípravného výboru a úkolech na nejbližší období. Po MENCLOVI vystoupí s druhou částí úvodu Čestmír CÍSAŘ, který bude hovořit k programovým tézím OBRODY. Tyto teze jsou v nové verzi zpracovány v rozsahu asi 20 astran . KOLMISTR a TOMÍN zajistí do 14.6.1989 jejich rozmnožení , aby je bylo možno ještě před shromážděním rozdat účastníkům.

Jednání shromáždění povede Věnek ŠILHÁN. Přípravný výbor OBRODY se sejde již v 08.00 hod. v místnosti, kterou má jako sklad materiálu k dispozici Vladimír KOLMISTR ve vedlejším domě vedle DRANCY.

Přesto, že všichni se shodli v názoru, že shromáždění nebude znemožněno zásahem bezpečnosti jsou si vědomi, že bude pod její kontrolou. Současně pro případ nutnosti nevyloučili variantu konání shromáždění v určených soukromých bytech.

285

Pozvánky na shromáždění byly rozeslány všem 122 osobám, které přihlášku podepsaly, (v rámci celé ČSR, z toho 95 z Prahy). Nelze však předpokládat, že by se všichni shromáždění zúčastnili.

Na shromáždění byl pozván zástupce ÚV KSČ a Alexandr DUBČEK. Účast těchto osob však zatím není potvrzena s tím, že za DUBČEKEM pravděpodobně vyjede některý ze zástupců OBRODY, aby jej pozval osobně.

Programové teze, vzhledem, k tomu, že zatím nebyly k dispozici v konečné verzi, byly na ÚV KSČ zaslány v původní podobě, t.j. 43 stran strojopisu.

Byl podán návrh, aby někdo z přípravného výboru OBRODY ještě zašel na ÚV KSČ a v souvislosti s pozváním zástupce ÚV ověřil, zda někdo přijde. Lze však očekávat, že vzhledem ke konání 14. zasedání ÚV KSČ nebude mít na ÚV nikdo na jednání s OBRODOU čas.

Dále byla na schůzce projednána kandidátka pro volby řídícího výboru OBRODY, jejího pražského výboru (45členný) a kontrolní komise (3 členové). Na širší kandidátku byli zařazeni: BÁRTA BENČÍK, CÍSAŘ, DOMANSKÝ, FIŠEROVÁ, FIŠERA, HÁJEK, HORÁK, JÍLEK, KABRNA, KOTRČ, KURAL, KRATOCHVÍL, MENCL, NĚMEC, POVOLNÁ, PŘÍKAZSKÝ, STEHLÍK, ŠILHÁN, URBAN, KOLMISTR, KOHOUT, HRADILÁK ml. , GREGR, CHYLEK, PŘIKRYL, KADLEC, VÁGNER, J. HÁJEK, ZUKAL, ČEJKA, TREFULKA, a PUDIL z FMZV (člen KSČ.).

K jednotlivým kandidátům bude zpracována stručná charakteristika a návrhy budou předloženy shromáždění. Na shromáždění nebudou projednávány otázky stanov OBRODY, neboť tuto otázku bude lépe odložit až po přijetí připravované novelizace spolčovacího zákona. Dále byl odmítnut návrh, aby byl na shromáždění přijat dokument, jímž by se OBRODA obrátila ke členům KSČ. Tento připraví až po shromáždění zvolený řídící výbor.

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušeno podle zákona č. 181/2005 Sb.

V závěru schůzky byly M. HÁJKEM podány některé informace, zejména o vztazích OBRODY na zahraničí. Dále informoval o tom, že J. URBAN již zpracoval materiál, jímž se mají nezávislé iniciativy společně obrátit na parlamenty ostatních ZSS s požadavkem přehodnocení internacionální pomoci v r. 1968. Bylo rozhodnuto, že OBRODA se do této akce zapojí jako nedílná součást ostatních iniciativ.

Je zřejmé, že představitelé OBRODY kalkulují s povoleným shromážděním , zejména poté, kdy O. ČERNÍK byl kontaktován pracovníkem ÚV KSČ s. SOJÁKEM. Shromáždění má završit legalizaci OBRODY a vytvořit organizační strukturu pro rozvíjení další činnosti.

Poznatky byly získány dne 9.6.1989 Pramenem č. 1 a jsou hodnoceny jako seriozně přenesené. Do rozhodnutí příslušných politických orgánů je prováděna kontrola hlavních organizátorů OBRODY.

A 7 + 1 informace 10. odb.

OŽEK 220558
BEZPEČNOSTNÍ SLUŽBY
ARCHIV
Ústav pro studium totalitních režimů

285

Příloha č. 7 k čj.: CB-0077/118/03-89

[redacted]

Výtisk č.: 2
Počet listů: 5

K bodu 2b

Rozdělovník č. 1

Alexander DUBČEK, bývalý první tajemník ÚV KSČ, a Oldřich ČERNÍK, bývalý předseda vlády ČSSR, se obrátili na předsednictvo a a plénum MSDS a vládu MLR s otevřeným dopisem, ve kterém po 20ti letech znovu zaujali stanovisko k vojenskému zásahu některých zemí Varšavské smlouvy v r. 1968 do politického vývoje v KSČ a do života národů ČSSR. Tento krok dle vlastního vyjádření učinili s "upřímnou snahou nalézt spolu s adresáty východiska z nespravedlivého a chybného rozhodnutí vůči KSČ a čs. lidu z roku 1968." Otevřený dopis zároveň postoupili ostatním komunistickým a dělnickým stranám, jejichž země se podílely na vojenském zásahu v r. 1968 do ČSSR, a hodlají ho později zaslat i na ÚV KS Rumunska, ÚV Svazu komunistů Jugoslávie, ÚV KS Itálie a ÚV KS Francie. Uvedli, že zásadní myšlenky a požadavky přiloženého dopisu byly konzultovány s řadou bývalých členů pléna ÚV KSČ a jeho výkonných orgánů, Národního shromáždění, Slovenské národní rady, vlády ČSSR, s předválečnými, jakož i mladými členy strany a dalšími aktivními stoupenci socialismu.

Přiložený dopis obsahuje mimo jiné i následující tvrzení:

- Ještě nedávno byli představitelé reforem odsuzováni a vylučováni z KS - dnes stojí v čele největších KS na světě.
- Politické a ideologické spory mezi KS je nepřípustné řešit vojenskými prostředky. Obrana vlastníno společenského řádu kterékoli země je výhradním právem, resp. povinností lidu dotyčné země. Pro státní a jiné orgány jsou všeobecně a bezvýhradně platné zásady Charty OSN. Každý má nezadatelné právo na svobodnou volbu cest svého vývoje.
- Program zdokonalování socialismu v ČSSR - Akční program byl přijat celou KSČ,

- Na pokraji rozhodujícího proudu čs. pracujících k podpoře a k uskutečňování Akčního programu působily potenciálně slabé protisocialistické síly, které vytvářely nátlakové akce a často parazitovaly na probíhajících reformách. Využívaly redakcí některých masově sdělovacích prostředků k vyhlašování úkolů, které byly v rozporu s přijatým Akčním programem, i s oficiálními postoji ÚV KSČ a programu vlády ČSSR.

- Levičácké, sektářské názory ve straně brzdily probíhající proces reforem a působily ve směru k návratu k zastaralým metodám řízení a ovládání společnosti. Demokratické reformy ve straně a ve společnosti postihovaly nositele a chránénce strulých, administrativně byrokratických metod.

- Důsledky působení minulých metod řízení strany a společnosti byly hluboké a nemohly být překonány v krátkém čase bezkonfliktním vývojem ve straně. KSČ však měla všechny předpoklady a podmínky, aby sama demokratickými metodami bez zahraničního vměšování úspěšně zvládala složité a náročné období postupné obnovy socialismu.

- Čs. vedení ani v jednom případě nemuselo použít mocenských zásahů, protože masová protisocialistická vystoupení v celém poslednovém vývoji v ČSSR nebyla. Právě naopak. Hospodářské výsledky roku 1968 byly pozitivní a takové, které následný 20ti leté období ani v jednom roce nezaznamenalo.

- Státní moc spolehlivě zajišťovala obranu socialismu. V zemi neexistovaly organizované a ozbrojené protistátní skupiny. V ČSSR nebyla centra k vedení občanské války,

- Vedení KSČ, president republiky, vedení Národního shromáždění ČSSR a čs. vláda byly složeny z představitelů, kteří získali za krátkou dobu nikdy u nás nevídenou důvěru a podporu lidu. Byli to osvědčení komunisté, vlastenci a internacionalisté, kteří si ukládali jako nejvyšší povinnost budovat silnou social. republiku a posílit tak autoritu a přitažlivost socialismu v ČSSR a v Evropě.

- Na dubnovém plénu ÚV KSČ v Akčním programu se novým způsobem formulovala vedoucí politická role komunistů. Zásady tam vytýčené jsou v souladu se současným pojetím avantgardní role komunistů, jak je dnes formuluje KSSS a další KS.

- Teoretická zkostnatělost, strnulé dogmatické myšlení, netrpělivost, nedostatek dobré vůle postupně překonat ideově politické

rozpory mezi našimi stranami, nedbání zájmů a práv suverénních a samostatných KS, států a národů jednotlivých zemí, to vše bylo hlavní příčinou rozhodnutí o vojenském zásahu, který se stal neodčinitelnou národní tragédií. Stal se výstražným a bezprecendentním případem v dějinách výstavby socialismu. Socialismus v celém světě nesmírně utrpěl.

- Čs. lid se cítí hluboce dotčen a uražen. V dějinách našich národů se nenajde podobný případ zásahu proti jeho nejvlastnějším právům. Mezi pracujícím lidem ČSSR a mezi KSČ vznikla veliká propast. Přátelské vztahy čs. lidu k lidu bratrských pěti zemí byly hluboce zasaženy.

- Po 20ti letech násilné likvidace reformního hnutí musel ÚV KSČ vyhlásit program na provedení hlubokých společensko - ekonomických reforem. Historie 20ti let přesvědčivě doložila, že etapa tzv. normalizace byla etapou prohlubování sociálně-ekonomických rozporů ve společnosti. Hlavní příčina současného stavu v čs. společnosti spočívá v tom, že program KSČ z r. 1968 byl před dvaceti lety likvidován. Likvidace reformního úsilí byla doprovázena návratem k neostalinským administrativně-byrokratickým metodám výstavby socialismu.

- Politická orientace na opětovné nastolení zastaralých a neživotných metod výstavby socialismu ve vyspělé zemi střední Evropy přivodila a prohloubila postupně ve všech směrech společenského vývoje prosazování stagnačních tendencí, ztrátu prestiže a přitažlivosti socialismu a ztrátu důvěry většiny lidu v KSČ.

- Čs. lid je dnes přímým svědkem, že ve většině zemí, které vyslaly svá vojska v roce 1968 do ČSSR, se již více jak 4 roky vyhlašují a prosazují reformní programy, které jsou blízké až totožné s jejími plány před 20ti lety. Čs. lid je svědkem, že reformní kroky v socialistických zemích se uskutečňují bez politického vměšování a bez nasazování vojenských sil jiných zemí.

- Vývoj ve světě, v socialistickém společenství východní Evropy i v ČSSR spěje nezadržitelně k rozhodnutí, že KSČ a komunistické a dělnické strany 5ti zemí vyvodí čestný závěr, že v roce 1968 nebyla v ČSSR kontrarevoluční situace, socialismus nebyl ohrožen, Akční program KSČ byl programem zdokonalování a upevňování socialismu a že vstup vojsk 5ti spojeneckých zemí byl politicky chybný, protiprávní a protiústavní krok s dalekosáhlými a trvalými následky pro socialismus a mezinárodní komunistické

a levicové hnutí.

- Vytvořila se zvláštní situace: Dnešní vedení KSČ odmítá měnit své stanovisko k událostem roku 1968, neboť vedení pěti socialistických zemí svá dřívější rozhodnutí také nemění a pět zemí Varšavské smlouvy nemusí svá rozhodnutí měnit, neboť vedení KSČ a čs. státní instituce se nadále opírají o "Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti", které politicky, ale nikoli právně legalizovalo vstup vojsk těchto 5ti zemí na území ČSSR. Rozhodnutí se čeká od politické reprezentace čs. lidu, jejíž složení umožnil právě vstup armád těchto 5ti zemí do ČSSR.
- Dohoda vedení KSSS, ostatních komunistických a dělnických stran pěti zemí a vedení KSČ o tom, že k roku 1968 nebudou přijímána žádná jiná rozhodnutí, je politickou kalkulací na účet čs. lidu. Nechce se věřit tomu, že napravení tohoto historického omylu mají vyřešit příští generace. Dávno platné velké ideály rovnosti, svobody a suverenity národů a států vyhlašované jako projevy nového myšlení, nelze jen deklarovat a slovně uznávat.
- Vládnoucím komunistickým a dělnickým stranám - jejich vedoucím představitelům - přísluší úkol, jak napravit chyby a omyly minulosti. To je čestný a důstojný krok komunistů před čs. lidem a světovou veřejností, který je v plném souladu s politikou nového myšlení.
- Jen na základě uznání chyb bývalých vedení komunistických a dělnických stran se bude moci začít uskutečňovat skutečná náprava uvnitř KSČ a zahájit a rozvinout dialog mezi nynější vládnoucí garniturou a těmi, kdo setrvali na názorech o užitečnosti, nutnosti a nevyhnutelnosti reforem již před 20ti lety. Jen objasněním skutečné pravdy o pohnutém období našich národních dějin lze učinit první krok k nastolení všeobecné důvěry mezi našimi národy. Teprve pak lze nastoupit před čs. lid s pravdivou analýzou o skutečném stavu čs. společnosti a začít provádět tak potřebné hluboké přeměny společensko-ekonomických reforem.

Autoři dopisu se obracejí na ÚV KSSS, na ÚV komunistických a a dělnických stran PLR, MLR, NDR, BLR a na ÚV KSČ s otevřenou výzvou, aby přijaly odpovídající rozhodnutí, které nastolí ovzduší důvěry mezi národy našich zemí a vytvoří příznivé předpoklady pro nový rozmach naší vzájemné spolupráce.

Doslovný text otevřeného dopisu je uveden v příloze č. .

ARCHIV BEZPEČNOSTI

Poznatek byl získán dně 14.6.1989 Pramenem č. 3 a je hodnocen jako pravdivý. Je možno využít ho bez nebezpečí dekonspirace.

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušen stupeň utajení (§ 157 odst. 3 zákona č. 412/2005 Sb.) dnem 1. 1. 2008 podle ustanovení §

Příloha č. 7a kaj.: CB-0077/118/03-89
Výtisk č. 2
Počet listů: 13

Ústřední výbor Maďarské socialistické
dělnické strany

Vláda Maďarské lidové republiky

B u d a p e š ť

Vážení soudruzi,

nepřetržité zdokonalování socialismu je trvalým úkolem každé komunistické strany v zemi, která nastoupila cestu jeho výstavby. Reformy v socialismu směřují k jeho posilování, k jeho všestrannému rozvoji a nejsou návratem ke kapitalismu.

V posledních desetiletích byla reformní politika plně rehabilitována ve velké většině komunistických stran od Tichého oceánu až po Atlantik.

Ještě nedávno byli představitelé revolučního programu socialistických reforem odsuzováni a vylučováni z komunistických stran - dnes představitelé revolučních socialistických reforem stojí v čele největších komunistických stran na světě.

Reformy v socialismu, to je nepřetržitý cílevědomý boj za prosperující hospodářství, za demokratický, hluboce humánní společenský řád. Každá komunistická strana v tomto boji má úspěchy, dělá i chyby a napravuje je. Krizí prochází každé revoluční hnutí a každá komunistická strana. Síla komunistické strany spočívá však v její schopnosti nalézat správná východiska tak, aby rostla její síla, přitažlivost a akceschopnost.

Všechny komunistické strany jsou samostatnými a suverenními, odpovídají za vývoj socialismu ve své zemi vlast-

nímu lidu. Žádná komunistická strana, ani seskupení dvou či více stran nemá právo zasahovat do záležitostí komunistické strany jiné země, nesmí násilím zasahovat do jejich vnitřních záležitostí a do suverenního postavení druhých států a národů. Politické a ideologické spory mezi komunistickými stranami je nepřípustné řešit vojenskými prostředky. Obrana vlastního společenského řádu kterékoliv země je výhradním právem resp. povinností lidu té země.

V těchto závažných otázkách v době existence nukleárních zbraní jsou pro státní a jiné orgány všeobecně a bez jakýchkoliv výhrad platné zásady Charty organizace spojených národů.

Obrana socialismu v zemi, kde je budován socialismus, je především povinností každé komunistické strany.

Formování programu rozvíjení a zdokonalování socialismu je záležitostí jak komunistických stran, tak i dalších socialistických sil. Při jeho zpracovávání je nutno respektovat reálnou situací ve vlastní zemi a využívat též získaných zkušeností bratrských stran a socialistického hnutí.

Každý národ má nezadatelné právo na svobodnou volbu cest svého vývoje. Všechny národy, ať malé, či nejmenší, nebo velké, či největší mají ve společenství ostatních národů, zejména socialistických stejná práva na volbu cest svého společenského vývoje, na obsah i formy jeho zdokonalování.

Program zdokonalování socialismu v Československé socialistické republice - Akční program byl schválen Ústředním výborem Komunistické strany Československa v dubnu 1968. Byl přijat celou Komunistickou stranou Československa. Ani jediná základní organizace KSČ nevyjádřila nesouhlas s jeho přijetím.

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍ SLOŽKY
zrušeno podle ustanovení § 13 odst. 2 zákona č. 412/2005 Sb.

Akční program zajišťoval a respektoval v plné šíři platné mezinárodní závazky ČSSR a jednoznačně vyjádřil aktivní účast ČSSR při upevňování obranného charakteru Varšavské smlouvy a hospodářského svazku socialistických zemí v RVHP. Směr zahraniční politiky ČSSR byl vyjádřen také v tom, že v období po přijetí Akčního programu KSČ byly uzavřeny na nejvyšší úrovni dokumenty o spolupráci a vzájemné pomoci mezi Bulharskou lidovou republikou, Maďarskou lidovou republikou a Rumunskou lidovou republikou.

Podpora pracujícího lidu novému kurzu KSČ byla spontánní a v celých poválečných dějinách naší země zcela ojedinělá.

Autorita KSČ u pracujícího lidu den ze dne rostla. Vedoucí úloha KSČ při provádění politických a hospodářských reforem se prohlubovala, nabývala nového obsahu a nových forem.

Československý polednový vývoj nebyl nekonfliktní. Byl poznamenán především hloubkou dlouhodobě působících a neřešených rozporů a vysokou účastí všech složek československého lidu, kteří se spontánně přihlašovali k aktivní obrodě socialistické společnosti.

Na pokraji rozhodujícího proudu čs. pracujících k podpoře a k uskutečňování Akčního programu působily potenciálně slabé protisocialistické síly, které vytvářely nátlakové akce a často parazitovaly na probíhajících reformách. Využívaly redakcí některých masově sdělovacích prostředků k vyhlašování úkolů, které byly v rozporu s přijatým Akčním programem, i s oficiálními postoji ÚV KSČ a programy vlády ČSSR.

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušení utajování dle zákona č. 412/2005 Sb.

Levičácké, sektářské názory ve straně brzdily probíhající proces reforem a působily ve směru k návratu k zastaralým metodám řízení a ovládání společnosti.

Demokratické reformy ve straně a ve společnosti postihovaly nositele a chráněnce strnulých, administrativně byrokratických metod.

KSČ v boji za formulování a za realizaci Akčního programu usilovala o neformální názorovou a akční jednotu svých členů. Důsledky působení minulých metod řízení strany a společnosti byly hluboké a nemohly být překonány v krátkém čase bezkonfliktním vývojem ve straně.

KSČ - strana s bohatou revoluční tradicí však měla všechny předpoklady a podmínky, aby sama demokratickými metodami bez zahraničního vměšování úspěšně zvládala složité a náročné období postupné obnovy socialismu.

Vedení KSČ, organizace Národní fronty a vláda ČSSR při řešení nových úkolů a vznikajících problémů ve straně a ve společnosti vedly otevřený dialog se všemi složkami společnosti a využívaly především demokratických metod řešení rozporů.

Československý vývoj nebyl však doprovázen masovými protisocialistickými vystoupeními, v ČSSR se neuskutečnily žádné masové stávkové akce s protisocialistickými požadavky ani masové národnostní akce, které by oslabovaly soudržnost socialistické republiky. Československé vedení ani v jednom případě nemuselo použít mocenských zásahů, protože masová protisocialistická vystoupení v celém polednovém vývoji v ČSSR nebyla.

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušen stupeň utajení podle § 17 odst. 1 zák. č. 412/2005 Sb.

Právě naopak. Pracující lid klidně a obětavě pracoval. Hospodářské výsledky roku 1968 byly pozitivní a takové, které následné 20ti leté období ani v jednom roce nezaznamenalo.

Státní moc spolehlivě zajišťovala obranu socialismu. V zemi neexistovaly organizované a ozbrojené protistátní skupiny. Proti moci československého lidu nestály žádné potencionální síly, které mohly vystoupit s otevřeným programem likvidace socialismu.

V ČSSR neexistovala centra k vedení občanské války. Zbraně byly v rukou orgánů státní moci a v rukou ozbrojené části KSČ - Lidových milicí.

KSČ měla v té době cca 1,700.000 členů a kandidátů. ÚV KSČ řídil práce obnovy socialismu, připravoval řádný sjezd KSČ, který měl schválit Akční program jako programový dokument nové etapy výstavby socialismu v Československu. Vedení KSČ, president republiky, vedení Národního shromáždění ČSSR a čs. vláda byly složeny z představitelů, kteří získali za krátkou dobu nikdy u nás nevídanou důvěru a podporu lidu. Byli to osvědčení komunisté, vlastenci i internacionalisté, kteří si ukládali jako nejvyšší povinnost budovat silnou socialistickou republiku a posílit tak autoritu a přitažlivost socialismu v ČSSR a v Evropě.

Je všeobecně známo, že uplatňování vedoucí úlohy KSČ bylo předmětem sporů a též hlavním bodem jednání na plénech ÚV KSČ v říjnu a prosinci 1967 a pak v lednu 1968. V průběhu polednového vývoje - na únorovém slavnostním zasedání a zejména na dubnovém plénu ÚV KSČ v Akčním programu i politické zprávě se novým způsobem formulovala vedoucí politic-

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušení utajení podle zákona č. 412/2005 Sb.

ká role komunistů. Zásady tam vytýčené jsou v souladu se současným pojetím avantgardní role komunistů, jak je dnes formuluje KSSS a další Komunistické strany.

Podle výkladů tehdejšího vedení KSSS a dalších Komunistických a dělnických stran byla praktická polednová politika KSČ a orgánů čs. státu pokládána za nebezpečný reformní krok. Vedení KSSS a ostatních zemí dospělo k závěru všemi možnými prostředky zabránit uskutečnit ÚV KSČ schválený program obrody socialismu. Čas se stával v tomto sporu nejdůležitějším faktorem. Svolání XIV. sjezdu KSČ pak urychlilo rozhodnutí o likvidaci programových cílů KSČ.

Teoretická zkostnatělost, strnulé dogmatické myšlení, netrpělivost, nedostatek dobré vůle postupně překonat ideově-politické rozpory mezi našimi stranami, nedbání zájmů a práv suverénních a samostatných komunistických stran, států a národů jednotlivých zemí, to vše bylo hlavní příčinou tohoto rozhodnutí.

V nočních hodinách z 20. na 21. 8. 1968, t.zn. za pouhých 8 měsíců od lednového pléna ÚV KSČ došlo k neodčinitelné národní tragédii. Vojska 5ti zemí Varšavského paktu, t.j. vojska Svazu sovětských socialistických republik, Polské lidové republiky, Bulharské lidové republiky, Maďarské lidové republiky a Německé demokratické republiky bez vědomí ÚV KSČ, presidenta republiky, Národního shromáždění ČSSR a vlády ČSSR vstoupila do naší země, brutálně obsadila střediska státní moci a sekretariáty KSČ. Představitele ÚV KSČ a státní moci zatkla a odvezla je mimo území ČSSR. Předsednictvo ÚV KSČ vstup vojsk spřátelených zemí ještě v noci téhož dne rozhodně odmítlo. Národní shromáždění a vláda Československé socialistické republiky už bez účasti svých nejvyšších představitelů tento nespravedlivý krok spojeneckých zemí rovněž odsoudila.

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍ SLOŽKY
Zřízen dle zákona č. 181/2007 Sb. ve znění účinném od 1. 2. 2008
Skartováno dle § 12/2005 Sb.

Stal se výstražný a bezprecedentní případ v dějinách výstavby socialismu. Socialismus v celém světě nesmírně utrpěl. Celý svět s úžasem hleděl k malé zemi ve střední Evropě, kde obrovská koncentrace vojenského seskupení 5ti zemí násilně zasáhla proti reformnímu úsilí československého lidu.

Komunistické strany a levicové hnutí byly tak důrazně varovány, jak v budoucnu se může a bude zacházet s komunistickými stranami, levicovým hnutím a s národy, které se "dobrovolně" nepodřídí ideologickým schématům neostalinské brežněvovské doktriny. Důsledky tohoto nespravedlivého rozhodnutí jsou všeobecně známy. Československý lid se cítí hluboce dotčen a uražen, neboť jeho nezadatelná práva byla tímto aktem v samých základech porušena. V dějinách našich národů se nenajde podobný případ nemilosrdného kroku 5ti spojeneckých států proti jeho nejvlastnějším právům na svobodnou volbu vývoje. Mezi pracujícím lidem Československa jako nositelem nejvyšší moci v socialistickém státě a mezi KSČ, která v "Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti" politicky legalizovala tento násilný akt, vznikla veliká propast. Přátelské vztahy čs. lidu k lidu bratrských pěti zemí byly hluboce zasaženy.

Avšak ani Moskevský protokol ze srpna 1968, vypracovaný v nerovnoprávných podmínkách a podepsaný představiteli KSČ a KSSS neakceptoval kontrarevoluční situaci v ČSSR, neakceptoval oprávněnost vojenského zákroku dc československého vývoje, nezrušil stanovisko ÚV KSČ k varšavskému dopisu pěti komunistických stran, nezrušil Akční program KSČ a neodvolal program ekonomických i politických reforem v ČSSR. Hlavní směr vnitřní politiky po vstupu vojsk do ČSSR byl založen na rezoluci květnového pléna ÚV KSČ z r. 1968, jejíž

pilíř tvořil schválený Akční program KSČ. Dne 28. října 1968, t. zn. po vstupu vojsk pěti zemí do ČSSR byl vyhlášen zákon o federativním uspořádání ČSSR tak, jak bylo stanoveno v Akčním programu KSČ.

Po dvaceti letech násilné likvidace reformního hnutí v Československé socialistické republice, po létech t. zv. normalizačního procesu je v naší zemi opět vážná situace. ÚV KSČ musel vyhlásit už mezi sjezdy strany program na provedení hlubokých společensko-ekonomických reforem. Historie dvaceti let přesvědčivě doložila, že etapa t. zv. normalizace nebyla etapou odstranění sociálně-ekonomických rozporů ve společnosti, ale jejich prohlubováním do stavu, který vyžaduje, jak prohlašuje ÚV KSČ, hluboké revoluční přeměny socialismu.

Hlavní příčina současného stavu v československé společnosti spočívá v tom, že program KSČ z r. 1968 na provedení rozsáhlých politických a ekonomických reforem, který měl vyústit ve formování humánní, demokratické a hospodářsky prosperující socialistické společnosti a který sice mohl opožděně navázat na dynamické přeměny vyvolané nástupem vědeckotechnické revoluce ve světě, byl před dvaceti lety likvidován bezprecedentním zásahem vojsk pěti zemí Varšavského paktu. Likvidace reformního úsilí KSČ, vlády, Národního shromáždění a Národní fronty a naprosté většiny pracujícího lidu Československé socialistické republiky byla doprovázena návratem k neostalinským administrativně-byrokratickým metodám výstavby socialismu.

Politická orientace na opětovné nastolení zastaralých a neživotných metod výstavby socialismu ve vyspělé zemi střední Evropy, která byla už dávno před rokem 1968 doslova těhotná na hluboké společensko-ekonomické přeměny a uskutečňovaná v čase, kdy evropské země byly již na cestě plného využívání nových hybných sil a moderních civilizačních metod,

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
zvláštní archiv dle zákona č. 412/2005 Sb.

přivodila a prohloubila postupně ve všech směrech společenského vývoje prosazování stagnačních tendencí, ztrátu prestiže a přitažlivosti socialismu a ztrátu důvěry většiny lidu v KSČ.

Československý lid je dnes přímým svědkem, že ve většině zemí, které vyslaly svá vojska v roce 1968 do ČSSR, aby likvidovala jeho reformní úsilí, se již více jako 4 roky vyhlašují a prosazují reformní programy, které jsou tak blízké, až totožné s jeho plány před dvaceti lety. Náš lid se seznamuje s rozhodnutími komunistických a dělnických stran těchto zemí, kterými se odsuzuje politika stagnace a veřejně před celým světem je volána k odpovědnosti za tento nebezpečný stav neostalinská-brežněvovská politická doktrina, která přivodila přímé ohrožení samé existence socialismu.

Československý lid je svědkem, že reformní kroky v socialistických zemích se uskutečňují bez politického vměšování a bez nasazování vojenských sil jiných zemí.

Mají snad jiné komunistické a dělnické strany a národy jiných socialistických zemí odlišná práva než má pracující lid v Československu? Nebyly by pozitivní i negativní zkušenosti z výstavby socialismu v ČSSR i pro ostatní země socialistického společenství k možnému použití, kdyby reformní proces obnovy a obrody socialismu se mohl už plných dvacet let v ČSSR vyvíjet a zdokonalovat?

Vývoj ve světě, v socialistickém společenství východní Evropy i v ČSSR spěje nezadržitelně k rozhodnutí, že KSČ a komunistické a dělnické strany 5ti zemí, které vyslaly v roce 1968 svá vojska bez souhlasu a bez vědomí ÚV KSČ a ústavních orgánů státní moci, vyvodí čestný závěr, že:

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušeno podle zákona č. 412/2005 Sb.

a) V roce 1968 nebyla v ČSSR kontrarevoluční situace, socialismus nebyl ohrožen vnitřními silami v zemi. Akční program KSČ byl programem zdokonalování a upevňování socialismu

b) Vstup vojsk 5ti spojeneckých zemí byl v rozporu s Československou ústavou a v rozporu s Bratislavským dokumentem ze dne 3. 8. 1968. Byl to politicky chybný, protiprávní a protiústavní krok vůči jednomu z členů Varšavské smlouvy s dalekosáhlými a trvalými následky pro další vývoj v socialistickém Československu. Poškodil socialismus a zapůsobil nepříznivě na mezinárodní komunistické a levicové hnutí

c) Dodatečné zdůvodnění a politické potvrzení oprávněnosti vojenského zásahu některých spojeneckých zemí do vývoje v KSČ a v ČSSR představuje "Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti" z roku 1970. Jeho politická platforma tvořila základ k úplnému zastavení reformního kursu KSČ, k návratu k administrativně-byrokratickému řízení a ovládání společnosti a ve svých důsledcích přivodila stagnaci a ztrátu prestiže socialismu v ČSSR. Postihla statisíce poctivých členů KSČ a bezpartijních občanů ČSSR - neohrožených zastánců obrody socialismu.

Československá veřejnost byla seznámena s výkladem, že narovnání vzniklé situace je záležitostí čs. strany. Tento argument nelze uznat, neboť rozhodnutí o vstupu vojsk do ČSSR v roce 1968 bylo učiněno vedením pěti socialistických států bez vědomí oficiálních orgánů ČSSR. Znovu se kalkuluje s historií a dějinami československého lidu.

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušen stupeň utajení podle zákona č. 412/2005 Sb.

Vytvořila se zvláštní situace:

- Dnešní vedení KSČ odmítá měnit své stanovisko k událostem roku 1968, neboť vedení pěti socialistických zemí již více jak 20 let svá dřívější rozhodnutí také nemění, tzn. že fakticky uznává právní i politickou opodstatněnost svého dřívějšího rozhodnutí a právo na vyslání armád do ČSSR se všemi následky

- Pět zemí Varšavského paktu nemusí svá rozhodnutí změnit, neboť vedení KSČ a československé státní instituce se nadále opírají o "Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti", které politicky, ale nikoli právně legalizovalo vstup vojsk těchto pěti zemí na území ČSSR.

Rozhodnutí se čeká od politické reprezentace československého lidu, jejíž složení umožnil právě vstup armád těchto pěti zemí do ČSSR.

Dohoda vedení KSSS, ostatních komunistických a dělnických stran pěti zemí na straně jedné a vedení KSČ o tom, že k roku 1968 nebudou přijímána žádná jiná rozhodnutí, je politickou kalkulací na účet čs. lidu. Žádné taktické důvody nemohou ospravedlnit mlčení, případně odkládané řešení "na pozdější nebo příhodnější dobu".

Nechce se věřit tomu, že napravení tohoto historického omylu, který tak hluboce zasáhl do života žijících generací československého lidu a za který nesou přímou odpovědnost mimulé i některé současné vládnoucí garnitury komunistických a dělnických stran pěti spojeneckých zemí, mají vyřešit až příští generace.

Dávno platné velké ideály rovnosti, svobody a suverenity národů a států vyhlašované jako projevy nového myšlení,

ARCHIV SLOŽEK
Zrušeno podle § 2 odst. 1 zák. č. 412/2005 Sb.

nelze jen deklarovat a slovně uznávat. Československý lid se s důvěrou dívá k dnešním politickým představitelům svě-ta - zejména socialistického světa - kteří na první místo kladou všelidské hodnoty a bezvýhradné právo každého náro-da na svobodnou volbu společenského vývoje i volbu forem a cest jeho zdokonalování. Československý lid také právem očekává činy od těch politických sil a jejich seskupení, které mu v minulých letech tato práva odňaly.

Osudové rozhodnutí vůči československému lidu v roce 1968 neučinily národy SSSR, PLR, MLR, NDR a BLR ani jejich legální státní orgány, ale vedení komunistických a dělnic-kých stran těchto zemí. Ideové spory se v roce 1968 vedly mezi komunisty. A vládnoucím komunistickým a dělnickým stra-nám - jejím vedoucím představitelům - přísluší úkol, jak napravit chyby a omyly minulosti. To je čestný a důstojný krok komunistů před československým lidem a světovou ve-řejností, který je v plném souladu s politikou nového myš-lení.

Z tohoto důvodu je nutné k požadavkům uvedeným výše připojit následující: jen na základě uznání chyb bývalých vedení komunistických a dělnických stran se bude moci začít uskutečňovat skutečná náprava uvnitř KSČ a zahájit a rozvi-nout dialog, který je nutný mezi nynější vládnoucí garni-turou a těmi, kdo setrvali na názorech o užitečnosti, nut-nosti a nevyhnutelnosti reforem již před 20 lety a byli za to (a dosud jsou) persekuováni.

Vyjadřujeme přesvědčení, že jen objasněním skutečné pravdy o pohnutém období našich národních dějin lze učinit první upřímný, ale také pevný krok k nastolení všeobecné důvěry mezi našimi národy. Teprve pak lze předstoupit

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušeno podle § 1 zák. č. 412/2005 Sb.

před československý lid s pravdivou analyzou o skutečném stavu československé společnosti a začít provádět tak potřebné hluboké přeměny společensko-ekonomických reforem.

Československý lid však musí být přesvědčen, že KSČ, která si činí nároky na politické vedení společnosti, bude společně se všemi demokratickými silami za každých okolností vždy důstojně, čestně a neohroženě hájit jeho nezadatelná práva.

Obracíme se na ÚV KSSS, na ÚV komunistických a dělnických stran PLR, MLR, NDR, BLR a na ÚV KSČ s otevřenou výzvou, aby s plnou odpovědností za následky, které způsobil vstup vojsk jejich zemí na území ČSSR s cílem likvidovat reformní úsilí KSČ a československého lidu, přijaly nyní odpovídající rozhodnutí, které nastolí ovzduší důvěry mezi národy našich zemí a vytvoří příznivé předpoklady pro nový rozmach naší vzájemné spolupráce.

Se soudružským pozdravem

Bratislava dne 8.6.1989

Alexander D u b č e k

v roce 1968 první tajemník
Ústředního výboru
Komunistické strany
Československa

Praha dne 12.6.1989

Oldřich Č e r n í k

v roce 1968 předseda vlády
Československé socialistické
republiky

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK
Zrušen stupeň utajení (svazky) podle zákona 412/2005 Sb.